

د طالبانو ګاونډیتوب: له افغانستان سره سیمه ییزه ډیپلوماسۍ

سترګه کورې چې دا ټولې سیمې سره نښلوي. د طالبانو په وړاندې د سیمې د هېوادونو په دريځونو کې ډېر توپیر دی، که څه هم دوی ټول په دې باور دي چې له رژیم سره اړیکې اړین دي، خو بیا هم تر اوسه د دوی تعامل محدود دی. کابل او سیمه ییز شریکان یې هڅه کوي چې یوه داسې کړنلاره رامینځ ته کړي چې د دوی متقابل اولویتونه، لکه د سوداګرۍ وده، د اوبو د شخړو هوارول، او په سرحدي سیمو کې د اورپکو مخنیوی، اداره کړي. دا یوه ستونزمنه، خو د ارزښت وړ هڅه ده، او لويديځ یې باید مخنیوی ونکړي

د ۲۰۲۱ کال په اګست کې واک ته راستنېدو وروسته د طالبانو له خوا د افغان میرمنو او انجونو له اساسي حقونو څخه انکار او د سختو ټولنیزو قوانینو پلي کولو، د ملګري ملتونو او نورو نړیوالو بنسټونو له خوا د دوی د حکومت په رسمیت پېژندلو امکان له مینځه وړی دی. سره له دې چې لويديځوالو ډیپلوماتانو له طالبانو سره راکړه ورکړه لغوه کړې، خو سیمه ییز لوبغاړي له کابل سره د لا زیات ښکېلتیا په لټه کې دي. ځینو له ښځو او انجونو سره د طالبانو چلند، په ځانګړې توګه د انجونو پر منځنیو او لوړو زده کړو بندیزونه غنډلي دي، خو د دې باوجود اکثره سیمه ییزو چارواکو د ښځو او انجونو حقوق د خپل دريځونو محوري نقطه نده ګرځولې. سیمه ییز چارواکي په دې باور دي چې د خپلو هېوادونو د ګټو خونديتوب او د طالبانو په چلند کې په اوږدمهالې کې د نرمښت راوستلو تر ټولو غوره لار، د دوی د ګوښه کولو پر ځای، له کابل سره د زغمه ډک تعامل تګلاره ده. د کابل او سیمه ییزو پلازمینو ترمنځ ارتباطات یا تعامل ښايي چې راتلونکي کلونه به د طالبانو د ډیپلوماتیکو اړیکو لپاره غوره هیلې وړاندې کړي

لا تراوسه هم، سیمه ییزه همکاري د افغانستان دځینو ګاونډیو د غوښتنو په پرتله کمه ده. ځینو د یوې «سترې معاملې» تمه درلوده چې د ډیپلوماتیک رسمیت په بدل کې به طالبان د یو ټول شموله حکومت د جوړولو لپاره ګامونه پورته کړي، او په ځانګړې توګه به هغه افغان

څه نوي دي؟ طالبان چې تر ډېره د لويديځو ځواکونو له خوا ګوښه شوي، په دې لټه کې دي چې له نږدې پلازمینو سره اړیکې ټینګې کړي. دا هېوادونه له تعامل څخه مطلق انکار نشي کولای: دوی باید له طالبانو سره د امنیتي او اقتصادي مسئلو په اړه تعامل وکړي. د بې باوريو او خنډونو له امله سیمه ییزه ښکېلتیا محدوده پاتې ده، کومه چې د لويديځو بندیزونو په نتیجه کې رامینځته شوې

دا ولې اړین دي؟ د افغانستان او د هغه د ګاونډیانو ترینګلې اړیکې د جنوبي او مرکزي اسیا د خلکو ژوند او روزګار اغیزمنوي. کابل او سیمه ییز شریکان یې باید د سوداګرۍ د پراخولو، د اوبو او نورو ګډو منابعو پر سر د شخړو د مدیریت او د بین الحدودي اورپکو ډلو سره د مبارزې په موخه لارې چارې ولټوي. ناکامي کولی شي چې په سیمه کې پراخه بې ثباتي راولي.

باید څه وشي؟ سرزوري طالبانو سره په راکړه ورکړه کې ننګونو نه د تېښتې پر ځای، سیمه ییز پلازمینې باید د پراخ بنسټه امنیتي همکاري او اقتصادي ادغام لپاره د یو روښانه میکانیزم لټولو ته دوام ورکړي. لويديځ هېوادونه باید د دې ډول هڅو ملاتړ وکړي - یا لږ تر لږه یې د مخنیوي څخه ډډه وکړي

په داسې حال کې چې د نړۍ زیاترو هېوادونو د طالبانو لخوا د ښځو او انجونو د حقوقو د نقض له کبله له هغوی څخه ډډه وکړه، د افغانستان شاوخوا هېوادونو د سیمې د امنیت او اقتصادي ثبات په موخه د نوي نظام سره خپلو راکړو ورکړو ته ادامه ورکوي. دا سیمه، لکه څنګه چې یې طالبان تعریفوي، د «یوروشیا براعظمنو» کوم چې په ختیځ کې له چین څخه نیولې د لويديځ تر ترکیبې پورې، او په شمال کې له روسیې څخه نیولې حتی د سویل تر هند او د خلیج سلطنتونو پورې او د ایران او پاکستان په شمول منځني اسیا هېوادونو پورې غځېدلی. طالبان د پخوانیو افغان واکمنانو په څېر افغانستان ته د یوه پل په

د مخنيوي لپاره یو گډه تگلاره جوړه شي. ټول اړخونه به د پولو له ټاکنو، ښه مدیریت، او گمرکي ادغام څخه گټه پورته کړي

د سیمه ییزو همکاریو بله مهمه برخه اقتصاد ده. په افغانستان کې اوږمهالیې جکړې هغه مفکوره ووژله چې غوښتل یې د ورېښمو پخوانیو لارو په مقابل کې سوداگریز دهلیزونه جوړ شي، خو کله چې د طالبانو نظامي بریا قوي ثبات راوست او د فساد پر ضد یې مبارزه پیل کړه، نو دا مفکوره بیرته را ژوندۍ شوه. سیمه ییزې پلازمینې اوس د سوداگریزو فرصتونو یو روښانه څرک ویني. دوی هڅه کوي چې لاری، ریل گاډي، گاز او بریښنا له پولو څخه را تېرې کړي. طالبان ډېر لېواله دي چې په داسې پروژو کار پیل کړي، خو په لنډه موده کې به د ځینو خنډونو له منځه وړل ناشونی وي. د ښه سیمه ییز اقتصادي پوښتون لپاره دلایل خورا ډیر دي، په ځانگړې توگه د انرژۍ په برخه کې، ولې چې د منځني آسیا هیوادونه د نوي بازارونو په لټه کې دي، او په عین حال کې سویلي آسیا د تیلو، گازو او بریښنا نوي منابعو ته اړتیا لري. د اوږدمهاله پلان د مخه سیمه د اقتصادي ادغام لپاره په افغانستان کې د پانگونی هڅولو لپاره سټراتیژیک دلایل لري، چې په پایله کې به د سیمې له ثبات سره مرسته وکړي. ځینې سیمه ییز لوبغاړي فکر کوي چې په سیمه ییز اقتصادي جوړښت کې د افغانستان ادغام به پر افغانستان د سیمه ییزو لوبغاړو نفوذ زیات کړي. همداراز دا کار به د طالبانو په لیکو کې د دیپلوماسۍ مخالفین پخلا کړي، او د بالفعل حکومت چلند به تر یو حده قابل د وړاندوینې کړي. بل پلوه، ډېری طالبان دا اقتصادي ادغام د افغانستان د سوکالیې لپاره یو اړین گام بولي، کوم چې به د دوی نظام ته هم د یو اوږدمهاله بقا زمينه مساعده کړي

لا تر اوسه هم یو شمیر علتونه د کابل او سیمې تر مینځ د اقتصادي همکاریو مخه نیسي. نړیوال اقتصادي محدودیتونه او بندیزونه د خصوصي پانگونو مخه نیسي. د ځینو مرستندویه هیوادونو غوښتنه چې کومکونه د بشري مرستو تر حده محدودې وساتي، هم د اقتصادي همکاریو مخه نیسي. د ځینو سیمه ییزو هیوادونو محدودې سرچینې، سره د بهرنیو کومکونو د جلبولو څخه عاجز، د افغانستان او د سیمې تر مینځ د اقتصادي همکاریو خنډ گرځي. همدومره مهم، په افغانستان کې د قانوني چوکاټ نشتوالی د خصوصي سکتور باور کمزوری کړی، په ځانگړې توگه کله چې طالبان په یوه غیر شفافه توگه د تېر نظام قوانینو ته د بیا کتنې لړۍ پیل کړه

په افغانستان کې د طالبانو ځینې کړنې لکه د اوبو د زیربناوې جوړول، پرته له دې چې کښته پراته اغیزمند هیوادونه لکه ایران او ازبکستان سره همغږۍ وکړي، د یو کرکیچ لامل گرځېدلي. ځینې وخت د طالبانو او د گاونډی هیوادونو د دعوی، د دوی د ځواکونو تر مینځ د نښتو لپاره

سیاستوال واک ته راوړي کومو چې په تېره کې د طالبانو مخالفت کولو او له سیمه ییزو هیوادونو سره یې ښې اړیکې لرلې. خو طالبانو په کابینه کې د خپلو پخوانیو دښمنانو د ورگډولو ټولې هڅې رد کړې. له همدې امله، ډیرو سیمه ییزو لوبغاړو د کابل سره د هر اړخیز تعامل پر ځای جزئي تعامل غوره کړ تر څو پر ځانگړو موضوعاتو کې د ضرورت پر اساس همکاری وکړي. دغه معاملاتي اړیکو تگلاره د طرحې پر ځای د اړتیا پر بنسټ ولاړه ده، او دا د طالبانو هغه غوره شوي دریځ سره سمون خوري، چې د افغانستان په چارو کې د بهرني لاسوهنې له شالید څخه ډډه کوي. د طالبانو هڅې چې په نړیوال سیاسي نظام کې، د دوی په وینا، د لویدیځ لخوا د تحمیل شوي نړیوالو ارزښتونو پر ځای دې بیلا بیلو کلتوري ارزښتونو ته درناوی وشي، د سیمه ییزو ځواکونو له گټو سره سمون خوري

په سیمه ییزه اجندا کې تر ټولو مهمه موضوع سیمه ییز امنیت دی. سیمه ییز چارواکي د اسلامپالو اورپکو د مخنيوي لپاره د کابل غیرعادي چلند ته د شک او اندېښنې په سترگو گوري. د طالبانو د واک ته راستنېدو څخه وروسته، د افغانستان گاونډیانو ویره درلوده چې گواکې تاوتریخوالی به د افغانستان له پولو څخه د هند د ولکې لاندې کشمیر او یا په مرکزي آسیا کې د فرغانه دره په څیر حساس ځایونو ته وغځېږي. د طالبانو په هیواد کې د ولکې ټینگېدو سره دا اندېښنې مبالغې ثابتې شوې، او تاوتریخوالی دا ځایونو ته خپور نشو. پرته له پاکستان نه، چېرې چې د طالبانو د واک په لومړنیو دوه کلونو کې د تحریک طالبان پاکستان (تي تي پي) بریدونه زیاتوالی ومومی او د دې لامل وگرځېدی چې د اسلام آباد او کابل اړیکې ډېرې ترینگلې شوې. سیمه ییزو اندېښنو په ځواب کې طالبان تقریباً د ټولو اورپکو په اړه یوه شیبیه نسخه کاروي: کابل د شکمنو اورپکو له وژلو یا نیولو څخه ډډه کوي او پرځای یې د اوسېدو ځایونه ور بدلوي، او د نوي ژوند په جوړولو کې ورسره مرسته کوي، په دې هیله چې د دوی د سیاسي موخو مسیر وگرځوي او د قومنده ورکولو جوړښت یې ورته له منځه یوسي.

د سیمه ییزې امنیتي همکاری لپاره پکار ده چې هر اړخ دې لومړی په خپلو ویناوو کې نرمښت راوړي او جهتونه دې ځینو حقایقو ته غاړه کیردي باوجود د دې چې د دوی لومړیتونو بیلا بیل دي. د دولت اسلامي خراسان څانگه (داعش - خراسان)، چې یوه خطرناکه جهادي ډله ده، د طالب ځواکونه لخوا ښه مهارول شوي خو هلته هم طالبانو خپلو سیمه ییز شریکانو سره دومره باوري فضا نده رامینځ ته کړې چې گواکې دوی یو بل سره سره په آزاده توگه معلومات شریک کړي. یوه برخه ستونځه د اسلامپاله وسلوالو ډلو سره د چلند پر سر ده، چې کابل یو رنگ چلند غوره کوي او سیمه له کابل څخه بل ډول چلند غواړي. د دې اختلاف له منځه وړلو لپاره یو گډ پلیټ فارم یا میکانیزم ته اړتیا ده چې سیمه ییزو اندېښنو په اړه بحث پکې وشي او د ننګونو

داغیزمن اړیکو په لار کې خنډ هغه اقدامونه او بندیزونه دي چې د لويديځ لخوا تحميل شوي او موخه يې له طالبانو نه نارضايي ښودل دي. که دا د اوبو د پروژې په هکله په نړيوال بانک منفي ووت يا رايه وي يا د بندیزونو سره سره د طالبانو پوله ساتونکو ته د تجهیزاتو ليرلو اجازه وي، دا رنگه اکثره پرمختگونه د لويديځ په ملاتړ او يا عدم مخالفت پورې تړلې وي. که څه هم دا ډول عملي گامونه بايد په دې معنا نه وي چې د طالبانو رژیم دې په رسمیت وپېژندل شي، دا گامونه به سيمه ييزې ثبات او د امنيت په برخه کې مرسته وکړي

کابل / برسلز، جنوري ۲۰۲۴

پيلامه هم کرځېدلې. داسې تب جنې فضا له کبله ښايي چې سيمه ييز هيوادونه له طالبانو سره د ښکېلتيا لپاره خپلې هيلې کمې کړي. داسې کولو سره به د دې ډول ستونزو هوارول لا هم جنجالي شي او گاونډيان چې کومو ننگونو سره مخ دي، د هغو حلول به نور هم مشکل کړي

د سيمه ييزې همکارۍ په لور گامونو کې اکثره لويديځوال مرستندويان نه دي شامل، که څه هم د دې هڅو پايلې دوی پورې هم اړه لري. په ځانگړې توگه اروپايان به د يوې داسې سيمې څخه گټه پورته کړي چې باثباته او خودکفا وي او د غيرقانوني مخدره توکو، مهاجرينو يا تروريستم لويه سرچينه نه وي. د کابل او سيمه ييزو پلازمينو ترمينځ